

propoglas 0209

ticho přejde v začátek Jednou budem dál ... fade out

////////// JAK JSTE PŘIPOMNĚL 40 VÝROČÍ JANA PALACHA?? //////////////////////////////////

Píseň Ticho, Jana Palach, "průšvih" se Spitiuál Kvintetem, zákaz činnosti, emigrace - to jsou standardní body žurnalistického kontaktu s mojí biografií.

Na to si představit, že to pro mě a později pro celou rodinu- žádný "biograf nebyl" ale osudový zásah do další existence ze dne na den, z roku na rok.

Mediální nadpisy spěchají pak dál a ani letošní kulaté výročí není zárukou zvýšeného zájmu - myslím, že důvod se vrátit k době Jana Palacha bylo letos dané i zvláštním napětím posledních měsíců plných společenských, ekonomických a politických otazníků.

K mé písni se váže i celý dlouhý krátký film pojmenovaný po ní Ticho.

Za posledních dvacet let byl ledaskde ukazován - ale vloni poprvé si studenti filozofické fakulty si film i "poslechli" a ptali se, kde je ten student, který ten film zazpíval a pozvali mě na jejich seminář, který celý rok připravovali včetně tlusté knihy a DVD s filmovými materiály

DVD převzala i nadace Člověk v tísni, která ho teď distribuuje do škol k nové generaci, která má už potíže nejen se jmény jako Palach ale už ani neví, kdy to sem ty ruské tanky přijely...

Směrem k letošnímu lednu, často na poslední chvíli se s výročím Jana Palacha začal roztrhávat pytel - a různá ta pozvání samozřejmě moje čerstvě šedesátileté šediny samozřejmě potěšila - a tak jsem ještě v prosinci natáčel rozhovor do hlavního pořadu ČT2, zahajoval jsem vernisáž Jan 69 v prostorách Karolína, v Národním Museu panelově diskutoval o filmu Ticho. Píseň jsem zazpíval i v Kosteletce U Salvátora a na živém pódiu na Václavském náměstí.

V českém rozhlase jsem stvořil aspoň pět různých rozhovorů - další jsem začal už odmítat - zjistil jsem, že ožíváním historie se ožívují i různé rány - už jsem toho měl nějak dost.

Jako největší akce, která by bez mého nastartování se nejspíš opět propásla - byl koncert, který i tu moji osobní historii nejlépe popsal - po letech rozpačitého Ticha s Jiřím Tichotou - jsem mu napsal, že "lepší nežli hrabat se v archivech je hrábnout do strun"

Když se akce velmi aktivně ujal i nový děkan Evangelické Theologické Fakulty (tam se tehdy ta událost odehrála), podařila se náramná akce, která - samozřejmě s vážným připomenutím Palach - zrekapitulovala - sice jen kabaretní formou historických protokolů z vyšetřování na fakultě - a ulevila i ledajakým jiným lidem v té události, která nadělala tehdy mnoho vln a mraků.

Podívejte se někdy na moje stránky www.mikolasek.cz/ticho je tam záznam celého koncertu.

Myslím, že by z naší akce měl Palach možná větší radost, než ze všech pomníků, pietních aktů, plamenů, pochodů a oslav oběti a dalších obětí.

Ten náš koncert bylo to kreativní svobodno, které tehdy chybělo, a nejen vzpomínka ale i chuť dělat něco dál.

Jednou budem dál ... kousek

////////// MĚLA PALACHOVA SMRT SMYSL? //////////////////////////////////

Je to hrozná otázka, kterou jsem teď slyšel častěji.

Myslím, že si ji on nekladl - zkrátka to udělal - to, co se mu myslím povedlo, bylo, že vložil všem zbývajícím do úst, do svědomí otázku - má smysl náš život?

AGNUS DEI ?

To, že cena života je větší nežli oběti, byl dar, který si tehdy lidi odnesli, popsat to nedokázali, cítili to, věřili tomu.

Když jsme na tom semináři v Národním museu promítali ty autentické filmy, byli pamětníci zhroucení, dojatí ... mladý filmař, ale řekl - ty filmy postrádají filmařskou kvalitu, jsou to jen patetické emoce, bez informace, bez výpovědi ... jeho odborná kritika se zašklá v mrazivém tichu pamětníků.

Odpust jim, oni neví, co činí

Kde stojí v tomhle otazníku naše křesťanstvo. Katolíci vzhlízející ke zestetizované hrůze na kříži, Protestanti, měsíc po "čarodějnicích" pálí bojovně vatry s Husem.

Jako evangelík mám radši kříže i hroby prázdné, protože i velikonoce ukazují, že víc je život než atrakce umírání - i hrdinného.

Ve Švýcarsku oslavují statečnost svého národního hrdiny Wilhelma Tella v obraze, kdy riskuje pro svoji hrdost život vlastního syna.

Praotec Abrahám, v době, kdy obětování lidí a prvorozených dětí se rozmohlo jako hrůznost doby, sice poslušně jde a sváže své vlastní dítě Izáka - to, co mu Bůh ukázal bylo, že cena života je víc.

Myslím, že právě o tom je moje písnička - ten otazník, proč lidé začnou myslet na život, až když jim před očima umírá.

Možná ale v obětech, které za nás udělá někdo jiný je vedle vyčitky, spoluviny i dar možnosti, vybídky jít dál i jiným způsobem

..každý den i slunce polední ..... jakoby byl tvůj poslední - z písni Dobrý den

1

//////////////////// 20 let výročí Listopadu 89 //////////////////////

Vzpomínka na listopad 89 je samozřejmě též plná emocí.

Napadla mě slovní hříčka - "ten, kdo se honí za mocí nezmůže nic proti emocím" nebo "Emoce mají samozřejmě i své nemoci."

... když Češi začnou rýmovat, vyhýbají se odpovědi či odpovědnosti

Pamatuji se jak jsem si telefonoval ještě v listopadu živě do Mikrofora a blahopřál a držel palce

V prosinci jsem se rozjel - i s rizikem, že mě Švýcaři nepustí zpátky - a vystoupil na jednom koncertě v Lucerně.

Cinkání klíčema jsem zažil jen v přímém přenosu Německé televize - Václavák plný přenosových vozů - samozřejmě mě napadlo, že by bylo lepší cinkat klíčema houslovýma, než tak celému světu ukazovat že už máme co zamykat.

Domů domů

Když jsem přijel (na své náklady z Zurichu) zazpívat na podest Občanského fóra před prvníma volbami, připíchl jsem si placku OF - "Občanské fórum" - a myslel jsem, že mi někdo chce podat ruku - ano byla nastavená - čtyřicet korun, prosím. Složil jsem živě přímo na pódiu velmi aktuální píseň (... proč jsem ji vlastně přestal zpívat...) sloka první až třetí byla Hop, hop, hop.... atd - publikum hrdinně skandovalo se mnou - pak přišel závěrečný refrain: "neříkej hop, dokud jsi nepřeskočil" .... pak přišly akorát výsledky hlasování - KSC měla nejen hlasy, ale ... přečtěte si někde, kolik procent ta ostuda byla.

Největší chybu, kterou může emigrant udělat, je "radit" - My si svoje chyby musíme udělat sami!

Zněla domácí odpověď - Jakoby se Švýcarskému příkladu muselo jenom závidět - takových krásných odstrašujících příkladů by se tam také našlo.

Vývoj v Čechách zásadně považuji za pozitivní, už jen proto, že to je vývoj.

To, co konec studené války nezvládl, je situace v celém světě - čím je menší, tím těch problémů přibývá.

Kdybych měl zůstat při těch biblických přirovnáních, odvážil bych se jenom poopravit to nadšení z onoho listopadu - často se říkalo o těch čtyřiceti letech komunismu - že to bylo těch čtyřicet let na poušti - já ale vidím ten listopad jako to slavné překročení rudého moře - a v tom čtyřicetiletém putování .... jsme halt ještě v polovině.

Když Izrael ... čtyřicet let...

//////////////////// co teď dělám, co chystám //////////////////////

Myslím, že v minulém roce se mi ledacos docela podařilo - na ostrově Brač v Dalmacii byla jedna velká akce s mým koncertem dokonce za přítomnosti českého vyslance pro Chorvatsko a byl o tom pořad i v české televizi - V městečku Sutivan, kde se narodil můj otec, když tam ještě za Rakousko-Uherska pracoval můj dědeček coby první lékař a propagátor kontaktů s Čechy.

Taky jsem loni dostal opět zakázku od režiséra Jiřího Nekvasila a udělal jsem scénickou hudbu pro jednoho celého Shakespeara a protože se v něm vyskytla i role vypravěče, tak ji tam dokonce - coby herec s velkým kloboukem a kytarou - i živě zpívám.

Taky jsem se pustil do toho překládat svoje písničky a skladby ze Švýcarska do češtiny - dvě ukázky z toho jste před chvílí slyšeli

A teď bych si spíš měl dát pohov

- jen slibuji svému nakladatelství, že dopíšu a dodám materiály na "knihu"
Sobě si slibuji, že konečně natočím ještě ty čtyři CD s písničkami z "minulého století"
Možná nechám v "knize" prázdné kapsy a kdo bude chtít, tak si to dokoupí (a bude mít prázdné kapsy on) - jen aby mi ten obchodní nápad zase někdo nevyfoukl .... víte, že tehdy, jak Honza Nedvěd zaplnil Strahovský stadion "vynalezl" fintu, že místo vstupenky se lidé koupí CD.

....Tak to jsem mu vyzradil já - jsem to ale dobrý obchodník!

A svým posluchačům slibuji, že je jednou poslechnu a půjdu na zasloužený odpočinek.
A budu asi zdálky jen pozorovat, asi jako životem znavený Jonáš pod keřem lodyhy ricinus - to s tou velrybou je známé - potom ale dostal vztek, že ty jeho protestsongy proti hříšnému Ninive byly zbytečné - Hospodin ty darebáky stejně zachránil.

to vám přeje BM

SOUMRAK

